

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

"יחידה לייחודך"

הרב אברהם אלתר הבר

לאורך השנים זכיתי להיכנס כמה וכמה פעמים ליחידות עם הרבי, ואשתף כאן בנקודות מתוך כמה מאותן יחידויות, כדי שהדור הצעיר, שלא זכה להיות אצל הרבי, ידע איך זה היה.

אל הרבי הגעתי לראשונה ב"ט באלול תשכ"ה (1965) עם חבריי מהישיבה בכפר חב"ד, לקראת שנת ה"קבוצה" שלנו, במסגרתה למדנו שנה שלימה בישיבה בסמיכות לחצר הרבי. באותם ימים לא הרבו לנסוע מישראל לארצות הברית, שכן הנסיעה ארכה זמן רב ועלתה ביוקר. לכן, הייתה זו עבורנו הפעם הראשונה שבה נסענו לרבי. אמנם קראנו דיווחים ויומנים על המתרחש שם, ושמענו קלטות - אבל עד אז טרם ראינו ושמענו את הרבי ישירות.

בימים ההם הסדר היה שכל האורחים המגיעים לשהות בחצר הרבי לחודש תשרי היו נכנסים לרבי ליחידות פעמיים, פעם עם הגעתם, ושוב לפני שחזרו. אבל לנו, תלמידי התמימים שבאו לשהות שם שנה תמימה, נאמר שלא נוכל להיכנס עכשיו. הסיבה לכך הייתה כדי שקודם נשהה קצת במחיצת הרבי, נשתתף בהתוועדויות, נשמע מאמרים ושיחות, וכך נהיה מוכנים להיכנס ליחידות ולקלוט את הדברים כראוי. רק כעבור כארבע חודשים, באמצע חודש טבת, הותר לנו להיכנס ליחידות.

בכלל ידוע ומקובל אצל חסידים, שביחידות הראשונה הרבי מתווה עבור החסיד את הכיוון הכללי איך צריך להיות אופן עבודת ה' שלו, כלומר, מה הם העניינים שבהם עליו להשקיע את עצמו ולשים עליהם את הדגש העיקרי. לכן, הכניסה ליחידות בכלל, ובמיוחד בפעם הראשונה, דורשת הכנה רוחנית מתאימה. ביום שבו נכנסתי ליחידות הייתי בהתרגשות גדולה מאוד. נכנסתי ליחידות בשתיים עשרה בלילה, ולמרות שלא אכלתי כל אותו היום - אמנם לא צמים לפני יחידות, אבל נהוג שלא אוכלים, אלא רק שותים - לא הרגשתי שום רעב.

כפי הנהוג, הכנתי מראש מכתב. על פני שלושה עמודים, כתבתי את קורותיי ופירטתי את השאלות והבעיות השונות

שבהן אני מתלבט בענייני עבודת ה'. הרבי קרא בתשומת לב את כל הדפים, ואחר כך החל לענות על הסדר.

אחת השאלות נגעה לנושא עבודת התפילה. בישיבה בכפר חב"ד המשפיע הראשי באותה עת היה הרב שלמה חיים קסלמן, והוא חנך אותנו לשים דגש רב על העיסוק בעבודת התפילה באריכות, ובהכנה מתאימה לקראתה. שאלתי האם עלי להמשיך הלאה גם כאן בסדר זה. תשובת הרבי הייתה, "להמשיך בעבודת אריכות בתפילה, וללמוד בעיון גמרא או פוסקים, עם מפרשים ראשונים ואחרונים". כלומר, להוסיף שקידה בלימוד התורה, אך מבלי לגרוע מעניינים אחרים.

שאלה נוספת שהטרידה אותי בעניין זה נגעה למעבר החד מעבודת התפילה שעיקרה התבוננות בענייני אלוקות - פנייה אל הקב"ה, לשבח אותו ולבקש ממנו - ללימוד הנגלה, שבו עסוקים בעניינים אחרים לגמרי - עניינים גשמיים וחומריים. "עלול להיווצר מצב ששוכחים לחלוטין מנותן התורה", הקשיתי.

"חס ושלום!", אמר הרבי. "בתנאי כתוב שלא כך הוא. רק אצל צדיקים שייך לכוון לאורך הלימוד כולו שיהיה לשמה

«

לציון שבועים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע. באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות | רעיונות אישים

באמת - כדי לדבוק בה' על ידי השגת חכמתו - ואילו אצל כל אדם די שיכוון בתחילת הלימוד ובתחילת כל שעה. בכל יתר הזמן אתה נדרש להתעסק כל כולך בלימוד. ייתכן שאתה חש שלא בנוח עם כך, אך זהו מה שדורשים ממך".

התובנה המרכזית שעמה יצאתי מאותה יחידות הייתה שהדגש המיוחד שצריך להיות אצל בחור ישיבה זה הקבלת עול וההתמסרות המוחלטת למה שדורשים ממנו - בין אם זה בעבודת התפילה, ובין אם זה בלימוד התורה בשקידה ובהתמדה, הן בנגלה הן בחסידות.

באמצע השנה היו לי התלבטויות שונות ורציתי להיכנס שוב ליחידות. כתבתי על כך לרבי, אך תשובתו הייתה, "הכבר גמר כל ההכנה לזה?" - תשובה המעידה על הרצינות הרבה שייחס הרבי ליחידות ולהכוונה שניתנת לבחור במהלכה.

כך יצא שהיחידות הבאה לה זכיתי הייתה רק בסיום שנת ה"קבוצה", לפני הנסיעה חזור.

אחת השאלות ששאלתי אז הייתה, במה עלי להיות "זהיר טפי" - על איזה עניין לשים דגש, כעת עם שובי ארצה? בתגובה אמר הרבי שקודם כל צריך הרי לשמור על כל סדרי הישיבה בנגלה ובחסידות, ולכן כל השאלה היא רק בנוגע לזמנים הפנויים. גם בהם, הוסיף הרבי, צריך לעסוק הן בלימוד נגלה, הן בחסידות - אלא השאלה היא במה להיות "זהיר טפי". "את זה יש לשאול את המשפיע", אמר, "כי זה תלוי כל אחד לפי תכונותיו למה הוא שייך יותר".

בסיום היחידות הושיט הרבי את ידו והעניק לי שטר של חמישים דולר, באומרו, "זו הרי שנת הקהל" - שנת תשכ"ו הייתה שנת שמיטה, ותשכ"ז הייתה שנת הקהל - ובירך אותי בהצלחה בלימוד בהתמדה ושקידה, ובכל העניינים.

באותה שנה הקמתי את ביתי, וכעבור כשנתיים של לימוד כולל בכפר חב"ד, הצטרפתי לקבוצת אברכים שעברה לסייע בהקמת וביסוס שכונת "נחלת הר חב"ד" בקריית מלאכי. בהמשך התמנתי לשמש מזכיר וועד השכונה, וביחידות הראשונה שהייתה לי אחר כך, בשנות תשל"ל (1970) המוקדמות, כתבתי לרבי שהפעילות הציבורית מפריעה לי להתעסק בעניינים רוחניים. על כך השיב הרבי, "הרי העוסק בצרכי ציבור פטור אפילו מקריאת שמע בזמנה. ואדרבה, דווקא העיסוק בצרכי ציבור באמונה יסייע לכך שגם אם הלימוד יהיה מעט בכמות, תזכה להצלחה ולריבוי באיכות".

לסיום אמר הרבי, "בוודאי יש לך קביעות הן ללימוד בפני עצמך, הן ללימוד ברבים - וזכות הרבים מסייעת".

כמה שנים אחר כך הגעתי לרבי עם אשתי, ונכנסנו יחד ליחידות. עבורה הייתה זו יחידות ראשונה, והרבי קרא בתשומת לב את הפתק שהכינה מראש, והתייחס לכל הסעיפים.

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו חובנו בשנתנו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

היא הייתה פעילה במסגרת נשי חב"ד בקריית מלאכי וביישובי הסביבה במבצעי המצוות השונים שהרבי היזם באותן שנים, ובין היתר כתבה על הקושי הכרוך בפעילות הרבה, וציינה שלעתים היא חשה כי הפעילות הנדרשת היא למעלה מהכוחות. אך תגובת הרבי הוכיחה גם הפעם - בדומה לדבריו ביחידות הראשונה שלי - שמבחינתו, לא רק שאין מקום להפחית ולגרוע מהעשייה, אלא אף נדרש להוסיף ולהגבירה. "בכלל, צריך להרחיב את הפעולות", תבע הרבי, והזכיר אמרה בשם חמיו, אדמו"ר הרי"צ, ש"כאשר מחליטים לפעול למעלה מהכוחות, הרי עצם ההחלטה פועלת שמלמעלה יפתחו צינורות חדשים ויינתנו כוחות חדשים כדי שיוכלו לפעול בכל מה שצריך, ובהצלחה רבה".

באותה יחידות מסרה אשתי לרבי שתי תמונות של ילדינו - בראשונה היו שני הבנים הגדולים, ובשנייה שני הילדים הקטנים יותר. הרבי שאל לשמותיהם ואחרי שפירטנו את שמות כל אחד מהילדים תוך שאנו מצביעים על הדמויות בתמונות, הפך הרבי את התמונות ורשם על גב הראשונה את האות א' ועל השנייה ב'. ניכר היה עד כמה חשוב לרבי לראות את התמונות ולדעת בדיוק מי מופיע בהן. הרגשנו אז יחס של קרבה מיוחדת, כמו אבא שמתעניין בילדים שלו.

הרב אברהם אלטר הבר נמנה על קבוצת האברכים הראשונה שנשלחה על ידי הרבי לייסד את שכונת "נחלת הר חב"ד" בקריית מלאכי, ושימש עשרות שנים מזכיר וועד השכונה. כיום הוא משמש משפיע ב"בית הר"מ" בנחלת הר חב"ד. הוא רואיין בביתו בחודש אדר תשע"ה (2015).

דודס ומופץ באה"מ ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 03-373-1777

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ו (1975) — בסוף התוועדות י"ט בכסלו, אחר ניגון ארבע בבות, התחיל הרבי לומר שיחה בעניינים עצומות, ובה הזכיר כי עוד מימי אדמו"ר הזקן ואדמו"ר האמצעי נהגו לשלוח שליחים לסייע לחסידים שבארץ ישראל. בהמשך הודיע על כוונתו לשלוח עשרה שלוחים - בחורים או אברכים נשואים עם נשותיהם - לירושלים ועשרה נוספים לצפת, וקרא למי שמעוניינים להציג את מועמדותם לשליחות זו, להירשם במזכירות.
י"ט בכסלו

1 שיחות קודש תשל"ו א, עמ' 272

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org